

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Dîtîqa (nouum) ḥadāta (testamentum)

Parisiis, 1584

Cap. XXII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39367

arborea & omnes ficum videte parabolam eis erat & dicens
 ואמר הוא להון מתלא חזו להתא ולכלהון אילנא :
 29 ואתם ארבוץ פפיקואט עלים intelligentes ex eis statim pullulauerint quae cum
 דמא דמפרעון מחדמ מנהון מסתכלין אנתון דקרב
 30 דמא דמפרעון מחדמ מנהון מסתכלין אנתון דקרב
 fieri hae videritis cum vos etiam ita
 לה קיטא : הכנא אף אנתון מא דהויתון הלין דהוין
 31 דעו דקריבא הי מלכותא דאלהא : אמין אמר אנא
 ego dico amen Dei regnum sit quoddam prope scitote
 דעו דקריבא הי מלכותא דאלהא : אמין אמר אנא
 32 דעו דקריבא הי מלכותא דאלהא : אמין אמר אנא
 fiat hae omnia donec ista generatio praeterierit qd no vobis
 לבון דלא דעברי שרבתא דמא דכלהון הלין דהוין
 33 שמיא ורעה נעברון ומלי לא נעברון : אודהרו
 caute transibunt no & verba mea transibut & terra caelum
 דין בנפשכון דלמא ממותם נאקרון לכוון באסותות
 34 אודהרו אודהרו אודהרו
 venite & de repente seculi & solitudine & ebrietate
 וברויותא ובצפתא דעלמא ומן שלימא נאתמ
 35 אודהרו אודהרו אודהרו
 omnes super illaqueabit enim laqueus sicut ille dies super vos
 עליכון יומא הו : איך צפתתא ניר צפתא על כלהון
 36 אודהרו אודהרו אודהרו
 ergo estote terre vniuersae faciem super qui sedent eos
 אילין ריחבין על אפיה דכלה ארעה : הו הכיל
 37 אודהרו אודהרו אודהרו
 quae futurafunt istis ab vt fugiatis vt digni sitis & orate in oi tepore vigilates
 שהרין בכלזבון ומעלין דתשוון למערק מן הלין דעתיון
 38 אודהרו אודהרו אודהרו
 autem interdiu hominis filio coram & consilatis fieri
 למהוא ותקומון קדם ברה דאנשא : באיממא דין
 39 אודהרו אודהרו אודהרו
 in monte pernoctas erat exiens & noctu in templo erat docens
 מלף הוא בהיכלא וכללימא נפק הוא באת כטורא
 40 אודהרו אודהרו אודהרו
 erant praecedentes populus & vniuersus oliuarum domus qui vocatur
 דמתקרא דכיל ויתמא : וכלה עמא מקדמין הוין
 41 אודהרו אודהרו אודהרו
 sermonem eius ad audiendu in templum cum
 לותה להיכלא למשמע מלתה :
 42 אודהרו אודהרו אודהרו
 caput

29 Et dixit illis similitudi-
 nem, Videte ficulneam &
 omnes arbores:
 30 Cum producant iam ex
 se fructum, scitis quoniam
 prope est aestas.
 31 Ita & vos cum videritis
 haec fieri, scitote quoniam
 prope est regnum Dei.
 32 Amen dico vobis, quia
 non praeteribit generatio haec,
 donec omnia fiant.
 33 Caelum & terra transibunt,
 verba autem mea non transi-
 bunt.
 34 Attendite autem vobis,
 ne forte grauentur corda ve-
 stra in crapula & ebrietate &
 curis huius vitae: & superue-
 niat in vos repentina dies il-
 la.
 35 Tanquam laqueus enim
 superueniet in omnes, qui se-
 dent super faciem omnis ter-
 rae.
 36 Vigilate itaque omni te-
 pore orantes, vt digni habe-
 mini fugere ista omnia quae
 futura sunt, & stare ante Fi-
 lium hominis.
 37 Erat autem diebus doc-
 ens in templo: noctibus ve-
 ro exiens, morabatur in mo-
 te, qui vocatur Oliueti.
 38 Et omnis populus ma-
 nicabat ad eum in templo au-
 dire eum.

CAP. XXII.

I APPROPINQVABAT
 autem dies festus Azymoru,
 qui dicitur Pascha:

קפלאון כב
 crucifixionis feria sexta ad vesperam
 דרמשא דערובתא דוקיפותא
 Pascha quod vocatur Azymorum festum autem erat appropinquas
 קריב הוין דין ערעדא דפטירא דמתקרא פצחא :

29 ואתם ארבוץ פפיקואט עלים intelligentes ex eis statim pullulauerint quae cum
 דמא דמפרעון מחדמ מנהון מסתכלין אנתון דקרב
 30 דמא דמפרעון מחדמ מנהון מסתכלין אנתון דקרב
 fieri hae videritis cum vos etiam ita
 לה קיטא : הכנא אף אנתון מא דהויתון הלין דהוין
 31 דעו דקריבא הי מלכותא דאלהא : אמין אמר אנא
 ego dico amen Dei regnum sit quoddam prope scitote
 דעו דקריבא הי מלכותא דאלהא : אמין אמר אנא
 32 דעו דקריבא הי מלכותא דאלהא : אמין אמר אנא
 fiat hae omnia donec ista generatio praeterierit qd no vobis
 לבון דלא דעברי שרבתא דמא דכלהון הלין דהוין
 33 שמיא ורעה נעברון ומלי לא נעברון : אודהרו
 caute transibunt no & verba mea transibut & terra caelum
 דין בנפשכון דלמא ממותם נאקרון לכוון באסותות
 34 אודהרו אודהרו אודהרו
 venite & de repente seculi & solitudine & ebrietate
 וברויותא ובצפתא דעלמא ומן שלימא נאתמ
 35 אודהרו אודהרו אודהרו
 omnes super illaqueabit enim laqueus sicut ille dies super vos
 עליכון יומא הו : איך צפתתא ניר צפתא על כלהון
 36 אודהרו אודהרו אודהרו
 ergo estote terre vniuersae faciem super qui sedent eos
 אילין ריחבין על אפיה דכלה ארעה : הו הכיל
 37 אודהרו אודהרו אודהרו
 quae futurafunt istis ab vt fugiatis vt digni sitis & orate in oi tepore vigilates
 שהרין בכלזבון ומעלין דתשוון למערק מן הלין דעתיון
 38 אודהרו אודהרו אודהרו
 autem interdiu hominis filio coram & consilatis fieri
 למהוא ותקומון קדם ברה דאנשא : באיממא דין
 39 אודהרו אודהרו אודהרו
 in monte pernoctas erat exiens & noctu in templo erat docens
 מלף הוא בהיכלא וכללימא נפק הוא באת כטורא
 40 אודהרו אודהרו אודהרו
 erant praecedentes populus & vniuersus oliuarum domus qui vocatur
 דמתקרא דכיל ויתמא : וכלה עמא מקדמין הוין
 41 אודהרו אודהרו אודהרו
 sermonem eius ad audiendu in templum cum
 לותה להיכלא למשמע מלתה :
 42 אודהרו אודהרו אודהרו
 caput

29 Et dixit illis similitudi-
 nem, Videte ficulneam &
 omnes arbores:
 30 Cum producant iam ex
 se fructum, scitis quoniam
 prope est aestas.
 31 Ita & vos cum videritis
 haec fieri, scitote quoniam
 prope est regnum Dei.
 32 Amen dico vobis, quia
 non praeteribit generatio haec,
 donec omnia fiant.
 33 Caelum & terra transibunt,
 verba autem mea non transi-
 bunt.
 34 Attendite autem vobis,
 ne forte grauentur corda ve-
 stra in crapula & ebrietate &
 curis huius vitae: & superue-
 niat in vos repentina dies il-
 la.
 35 Tanquam laqueus enim
 superueniet in omnes, qui se-
 dent super faciem omnis ter-
 rae.
 36 Vigilate itaque omni te-
 pore orantes, vt digni habe-
 mini fugere ista omnia quae
 futura sunt, & stare ante Fi-
 lium hominis.
 37 Erat autem diebus doc-
 ens in templo: noctibus ve-
 ro exiens, morabatur in mo-
 te, qui vocatur Oliueti.
 38 Et omnis populus ma-
 nicabat ad eum in templo au-
 dire eum.

2 Et quærebant principes Sacerdotum & Scribæ quomodo cum interficerent: timebant verò plebem.
 3 Intrauit autem Satanas in Iudam, qui cognominabatur Iscariotes, vnũ de duodecim:
 4 Et abiit, & locutus est eũ principibus Sacerdotum & magistratibus, quemadmodum illum traderet eis.
 5 Et gauisi sunt, & pacti sunt pecuniam illi dare.
 6 Et spopondit. Et quærebat opportunitatẽ vt traderet illum sine turbis.
 7 Venit autẽ dies Azymorum, in qua necesse erat occidi pascha.
 8 Et misit Petrum & Ioannem, dicens, Euntes parate nobis pascha, vt manducemus.
 9 At illi dixerunt, Vbi vis paremus?
 10 Et dixit ad eos, Ecce, introeuntibus vobis in ciuitatem, occurret vobis homo quidã amphoram aque portans: sequimini eum in domum in quã intrat.
 11 Et dicetis partifamilias domus, dicit tibi Magister, vbi est diuerforiũ vbi pascha eam discipulis meis manducet?
 12 Et ipse ostẽdet vobis cenaculum magnum stratum: & ibi parate.
 13 Euntes autem inuenerũt sicut dixit illis: & parauerunt pascha.
 14 Et cùm facta esset hora, discubuit, & duodecim Apostoli cum eo,

trucidarent cum quomodo & Scribæ foederotũ principes erant & quomodo
 in Iudam Satanas autem fuerat intrans populo à enim erant timore
 duodecim numero è qui erat Secariutha qui vocatur
 exercitus & principibus & Scribis sacerdotum principib. eũ locut' est & illis
 quod darẽt & pacti sunt & gauisi sunt ipsis traderet eũ quomodo
 opportunitatẽ sibi erat & quærens eis & spopondit argentum
 Azymorum dies & aduenit turba absque ipsis vt producerent
 Iesús & misit Pascha vt manducaretur cõsuetudo erat
 vt manducem' Pascha nobis parate ite eis & dixit & Ioannem Cephas
 dixit vt paremus tu vis vbi ei dixerunt verò ipi
 vir vobis occurret in ciuitatem eritis introeuntes cum ecce
 dicite ingredietur & quo post eum abite aquæ hydriam qui habet
 edam vbi conuiuij domus vbi nã est dicit Magister noster don't
 dixerat sicut inuenerunt & euntes parate illic q' stratum est magnum
 accubuit Iesús venit tempus esset & cùm pascha & parauerunt
 cum eo Apostoli & discubuit
 discubuit Iesús venit tempus esset & cùm pascha & parauerunt
 cum eo Apostoli & discubuit

2 Ἐζητούντων οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς τὸ πῶς ἀπέθάνοι αὐτόν· ἐφοβούτο γὰρ τὸν λαόν. 3 Ἐπιβὰς ἰνδὴαν ὄνομα τὸν ἑβραίων λέγουσαν Ἰσκαριώτην, ὃν οἱ τοῦ ἀσέβητος ἦν δῶδεκα. 4 Ἐξῆς αὐτοῦ καὶ ἰσκαριώτης ὄνομα τὸν ἑβραίων λέγουσαν Ἰσκαριώτης, ὃν οἱ τοῦ ἀσέβητος ἦν δῶδεκα. 5 Ἐξῆς αὐτοῦ καὶ ἰσκαριώτης ὄνομα τὸν ἑβραίων λέγουσαν Ἰσκαριώτης, ὃν οἱ τοῦ ἀσέβητος ἦν δῶδεκα. 6 καὶ ἰσκαριώτης ὄνομα τὸν ἑβραίων λέγουσαν Ἰσκαριώτης, ὃν οἱ τοῦ ἀσέβητος ἦν δῶδεκα. 7 Ἦλθε δὲ ἰσκαριώτης ὄνομα τὸν ἑβραίων λέγουσαν Ἰσκαριώτης, ὃν οἱ τοῦ ἀσέβητος ἦν δῶδεκα. 8 καὶ ἀπέχετο τὸ πῶς ἀπέθάνοι αὐτόν. 9 οἱ δὲ ἔπειθον αὐτὸν, καὶ ἔδωκεν αὐτῷ ἀργύριον. 10 καὶ ἔπειθον αὐτὸν, καὶ ἔδωκεν αὐτῷ ἀργύριον. 11 καὶ ἔπειθον αὐτὸν, καὶ ἔδωκεν αὐτῷ ἀργύριον. 12 καὶ ἔπειθον αὐτὸν, καὶ ἔδωκεν αὐτῷ ἀργύριον. 13 ἀπελθόντες δὲ ἔβησαν καὶ εἰρήκεν αὐτοῖς, καὶ ἠπίμασαν τὸ πῶς ἀπέθάνοι αὐτόν. 14 καὶ ἔπειθον αὐτὸν, καὶ ἔδωκεν αὐτῷ ἀργύριον.

vobiscum manducare Pascha vt hoc desideravi desiderio eis & dixit
 ואמר להון רנתא רנתני דהנא פעהא אכול עמכון 15
 comedā illud nō q̄ dinceps enim vobis ego dico patiar antequā
 קרם דאחשו 16 אמר אנא לכוני גיר דמכיל לא אכליוהו
 & gratias egit calicē & accepit Dei in regno compleatur donec
 עדמא דנשלים במלכותה דאלהא 17 ונסכ כסא ואודי
 vobis enim ego dico inter vos & diuidite hoc accipite & ait
 ואמר סבו הנא ופלגו בינתכון 18 אמר אנא גיר לכוני
 regnum veniat quousque vitis generatione de bibam q̄ non
 דלא אשתא מן ילדא דנפתא עדמא דתאתא מלכותא
 & ait eis & dedit & fregit & gratias egit panē & accepit Dei
 דאלהא 19 ונסכ להמא ואודי וקצא ויהב להון ואמר
 in mei memoriā faciētes estote hoc traditur q̄ p̄ vobis corp⁹ meū hoc est
 הנו פנרי דעל אפיוכו מתייב הדא היותן עברין לדוכרני
 calix hic est dixit cōnassent postquā calice de etiam & similiter
 והבות אף על כסא מן בתר דאחשמו אמר הנא כסא
 ecce veruntamen esfunditur qui pro vobis in meo sanguine noui testamenti
 דיתקא דהנה ברמי דהלפיוכו מתאשרו 20 ברם הא
 abit hominis & filius mensa in qui prodit me manus ei⁹
 אידרה דמשלמני על פתורא 21 וברה דאנשא אול
 proditur cuius manu homini illi vx verūm definitum est sicut
 איכנא דאתפרש ברם וי להו גברא דכאודה משתלים
 futurus esset qui hoc esset ex eis quisnam inter se disquirere & ceperunt
 ושריו דנעקבון בינתהון דמנוכי מנהון הו דהרא עתור
 inter eos esset quis inter eos contentio etiam autem fuit facere
 למסער 24 הוא דין אף הרנא בינתהון דמן אית בהון
 domini earū gentium reges eis dixit Iesus verb⁹ ipse magnus
 דרב 25 הו דין ישוע אמר להון מלכיהון דעממא מריהון
 vos vocantur boni factores super eas & q̄ dominātur sunt
 אנון ודשליטין עליהון עברי טבתא מתקרין 26 אנתון
 & is parvus velut sit inter vos q̄ magn⁹ is sed sic non ver⁹
 דין לא הכנא אלא אינא דרב ככון נהוא איך יעורא ואינא
 minister sic cāquā est qui princeps
 דישנא הו איך משמשנא
 minister sic cāquā est qui princeps est, sicut ministrator.

15 Erat illis, desiderio desi-
 deravi hoc pascha manducare
 vobiscū, antequā patiar.
 16 Dico enim vobis, quia ex
 hoc non manducabo illud
 donec impleatur in regno
 Dei.
 17 Et accepto calice gratias
 egit, & dixit, Accipite, & di-
 uidite inter vos.
 18 Dico enim vobis, quōd
 nō bibā de generatione vitis,
 donec regnum Dei veniat.
 19 Et accepto pane gratias
 egit, & fregit, & dedit eis,
 dicens, Hoc est corpus meū,
 quod pro vobis datur: hoc
 facite in meam commemo-
 rationem.
 20 Similiter & calicē, post-
 quā cēnauit, dicens, Hic
 est calix, nouum testamen-
 tū in sanguine meo, qui pro vo-
 bis fundetur.
 21 Verūtamen ecce man⁹ tra-
 dentis me, mecū est in mēsa.
 22 Et quidem Filius homi-
 nis, secundum quod definitū
 est, vadit, veruntamen vō ho-
 mini illi per quem tradetur.
 23 Et ipsi ceperunt quære-
 re inter se, quis esset ex eis
 qui hoc facturus esset.
 24 Facta est autem & con-
 tentio inter eos, quis eorum
 videretur esse maior.
 25 Dixit autem eis, Reges
 Gentium dominantur eorū:
 & qui potestatem habēt su-
 per eos, benefici vocantur.
 26 Vos autem non sic: sed
 qui maior est in vobis, fiat si-
 cut minor: & qui precessor
 est, sicut ministrator.

15 ואמר להון רנתא רנתני דהנא פעהא אכול עמכון 15
 comedā illud nō q̄ dinceps enim vobis ego dico patiar antequā
 קרם דאחשו 16 אמר אנא לכוני גיר דמכיל לא אכליוהו
 & gratias egit calicē & accepit Dei in regno compleatur donec
 עדמא דנשלים במלכותה דאלהא 17 ונסכ כסא ואודי
 vobis enim ego dico inter vos & diuidite hoc accipite & ait
 ואמר סבו הנא ופלגו בינתכון 18 אמר אנא גיר לכוני
 regnum veniat quousque vitis generatione de bibam q̄ non
 דלא אשתא מן ילדא דנפתא עדמא דתאתא מלכותא
 & ait eis & dedit & fregit & gratias egit panē & accepit Dei
 דאלהא 19 ונסכ להמא ואודי וקצא ויהב להון ואמר
 in mei memoriā faciētes estote hoc traditur q̄ p̄ vobis corp⁹ meū hoc est
 הנו פנרי דעל אפיוכו מתייב הדא היותן עברין לדוכרני
 calix hic est dixit cōnassent postquā calice de etiam & similiter
 והבות אף על כסא מן בתר דאחשמו אמר הנא כסא
 ecce veruntamen esfunditur qui pro vobis in meo sanguine noui testamenti
 דיתקא דהנה ברמי דהלפיוכו מתאשרו 20 ברם הא
 abit hominis & filius mensa in qui prodit me manus ei⁹
 אידרה דמשלמני על פתורא 21 וברה דאנשא אול
 proditur cuius manu homini illi vx verūm definitum est sicut
 איכנא דאתפרש ברם וי להו גברא דכאודה משתלים
 futurus esset qui hoc esset ex eis quisnam inter se disquirere & ceperunt
 ושריו דנעקבון בינתהון דמנוכי מנהון הו דהרא עתור
 inter eos esset quis inter eos contentio etiam autem fuit facere
 למסער 24 הוא דין אף הרנא בינתהון דמן אית בהון
 domini earū gentium reges eis dixit Iesus verb⁹ ipse magnus
 דרב 25 הו דין ישוע אמר להון מלכיהון דעממא מריהון
 vos vocantur boni factores super eas & q̄ dominātur sunt
 אנון ודשליטין עליהון עברי טבתא מתקרין 26 אנתון
 & is parvus velut sit inter vos q̄ magn⁹ is sed sic non ver⁹
 דין לא הכנא אלא אינא דרב ככון נהוא איך יעורא ואינא
 minister sic cāquā est qui princeps
 דישנא הו איך משמשנא
 minister sic cāquā est qui princeps est, sicut ministrator.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

ut impleatur oportet q̄ scriptū est illud q̄ etiam enim vobis ego dico
37 אמר אנא לכון גיר דאף הרא דכתיבא ולא דתתמלא
 finem habent quæ de me enim omnia numeratus est sceleratis quia cū in me
 כן דעם עולה אהמנא כלהון גיר דעלי אשתלם :
 dixit gladij duo sunt hic ecce Dñe noster ei dixerunt & illi
38 והנון אמרין לה מרן הא הרבא אית תרין סיפין אמר
 domus in monte erat solitus vt & abiit & egressus est sufficit eis
 להון ספקין : **39** ונפק ואול אוך דמעד הוא לטורא דבית
 ad locum peruenisset & cū discipuli eius etiam post eum & abierūt oliuarū
 זיתא ואולו בתרה ואף תלמידוהו : **40** והו מטי לדוכתא
 ab eis fecerūt & ipse in tentationem intretis ne orate eis dixit
 אמר להון עלו דלא תעלוין לנסיונא : **41** והו פרק מנהון
 & dixit erat & orans genua & posuit lapidis ad iactum quasi
 אוך משדא כאפא וסם כורבא ומצלא הוא : **42** ואמר
 sed volūtas mea nō verum iste calix prætereat me tu vis si Pater
 אבא אן עבא אנת נעברני כסא הנא ברם לא עבניו אלא
 corroborans celo de angelus ei & visus est fiat tua
 דילך נהונו : **43** ואתהו לה מלאכא מן שמיא דמחיל
 erat orans intentius in angore esset & cū cum
 להו : **44** וכר הוא ברהלתא תכיבאית מצלא הוא
 & surrexit terram sup & cadebat sanguinis demissiones quasi sudor ei & erat
 והות דועתה אוך שלתא דרמאונפל על ארעא : **45** וקם
 eos & inuenit discipulos suos ad & venie oratione sua ab
 מן עלותה ואתה לורת תלמידוהו ואשכח אנון כר
 eis dormientes quid eis & dixit angustia præ dormiētes
 דמכין מן עקתה : **46** ואמר להון מנא דמכין אנתון
 loquente eo & adhuc in intentionem intretis ne & orate surgite
 קומו ועלו דלא תעלוין לנסיונא : **47** ועד הו ממלר
 venit duodecim ex vnus Iudas qui vocabatur & is turba ecce
 הא כנשא והו דמתקרא יהורא חד מן תרעסר אתה
 dans signum enim hoc & eū osculat⁹ est Iesum ad & accessit ante eos
 קדמיהון וקרב לות ישוע ונשקרה הרא גיר אתא יהב
 ipse est fuerit quæ osculat⁹ quia is eis fuerat
 הוא להון דאינא דנשק אנא הונו :

37 Dico enim vobis, quoniam adhuc hoc quod scriptum est, oportet impleri in me, Et cum iniquis reparatus est. Etenim ea quæ sunt de me, finem habent.
38 At illi dixerunt, Domine, ecce duo gladij hic At ille dixit eis, Satis est.
39 Et egressus ibat secundū consuetudinem in montem Oliuarū. Secuti sunt autem illum & discipuli.
40 Et cū peruenisset ad locum, dixit illis, Orate, ne intretis in tentationem.
41 Et ipse auulsus est ab eis quantum iactus est lapidis: & positis genibus orabat, dicens,
42 Pater, si vis, transfer calicem istum à me. Veruntamen non mea voluntas, sed tua fiat.
43 Apparuit autem illi Angelus de celo confortās eum.
44 Et factus in agonia, prolixius orabat. Et factus est sudor eius sicut guttæ sanguinis decurrentis in terram.
45 Et cū surrexisset ab oratione, & venisset ad discipulos suos, inuenit eos dormientes præ tristitia.
46 Et ait illis, Quid dormitis? surgite, orate, ne intretis in tentationem.
47 Adhuc eo loquēte, ecce turba: & qui vocabatur Iudas, vnus de duodecim, antecedebat eos, & appropinquauit Iesū vt oscularetur eam.

37 אמר אנא לכון גיר דאף הרא דכתיבא ולא דתתמלא
 finem habent quæ de me enim omnia numeratus est sceleratis quia cū in me
 כן דעם עולה אהמנא כלהון גיר דעלי אשתלם :
 dixit gladij duo sunt hic ecce Dñe noster ei dixerunt & illi
38 והנון אמרין לה מרן הא הרבא אית תרין סיפין אמר
 domus in monte erat solitus vt & abiit & egressus est sufficit eis
 להון ספקין : **39** ונפק ואול אוך דמעד הוא לטורא דבית
 ad locum peruenisset & cū discipuli eius etiam post eum & abierūt oliuarū
 זיתא ואולו בתרה ואף תלמידוהו : **40** והו מטי לדוכתא
 ab eis fecerūt & ipse in tentationem intretis ne orate eis dixit
 אמר להון עלו דלא תעלוין לנסיונא : **41** והו פרק מנהון
 & dixit erat & orans genua & posuit lapidis ad iactum quasi
 אוך משדא כאפא וסם כורבא ומצלא הוא : **42** ואמר
 sed volūtas mea nō verum iste calix prætereat me tu vis si Pater
 אבא אן עבא אנת נעברני כסא הנא ברם לא עבניו אלא
 corroborans celo de angelus ei & visus est fiat tua
 דילך נהונו : **43** ואתהו לה מלאכא מן שמיא דמחיל
 erat orans intentius in angore esset & cū cum
 להו : **44** וכר הוא ברהלתא תכיבאית מצלא הוא
 & surrexit terram sup & cadebat sanguinis demissiones quasi sudor ei & erat
 והות דועתה אוך שלתא דרמאונפל על ארעא : **45** וקם
 eos & inuenit discipulos suos ad & venie oratione sua ab
 מן עלותה ואתה לורת תלמידוהו ואשכח אנון כר
 eis dormientes quid eis & dixit angustia præ dormiētes
 דמכין מן עקתה : **46** ואמר להון מנא דמכין אנתון
 loquente eo & adhuc in intentionem intretis ne & orate surgite
 קומו ועלו דלא תעלוין לנסיונא : **47** ועד הו ממלר
 venit duodecim ex vnus Iudas qui vocabatur & is turba ecce
 הא כנשא והו דמתקרא יהורא חד מן תרעסר אתה
 dans signum enim hoc & eū osculat⁹ est Iesum ad & accessit ante eos
 קדמיהון וקרב לות ישוע ונשקרה הרא גיר אתא יהב
 ipse est fuerit quæ osculat⁹ quia is eis fuerat
 הוא להון דאינא דנשק אנא הונו :

verè & dicebat erat contendens alius vnam horam & post
וכתר שעא חרא אחרנא מתחרא הוא ואמר שרוראית
Cephas dixit enim est Galileus etiam erat eum eo iste etiam
אמר כאפא 60 אף הנא עמה הוא אף גליליא הו נירי

loquente eo & statim tu dicas quid ego noui non homo
נברא לא ידע אנה מנא אמר אנת ומחרא כד הו ממל
& recordat' est Cephas & intuit' est Iesus & conuersus est gallus cantauit
קרא תרנגלא! 61 ואתפני ישוע והר בכאפא ואתדכר

gallus cecinerit priusquam ipse fuerat q dicens Domini verbi Simon
שמעון מלתה דמרן דאמר הוא לה דקדם דנקרא תרנגלא
amarè fleuit Simon foras & egressus t'porib' tribus me negabis

תכפור בילת זבנין 62 ונפק לבר שמעון בכא מרוראיתו
& velantes ei erant illudentes Iesum erant qui tenentes & viri
ונברא דאחרין הוו לישוע מבזחין הוו בה 64 ומחפין

quis vaticinare & dicebant facie eius super eum erant & peuitentes eum erant
הוו לה ומחין הוו לה על אפוחי ואמרין אתנבא מנו
in eum & diceb' erant blasphemantes multa & alia te percussit
מחר 65 ואחרניתא סגאתא מנרפין הוו ואמרין עלוהו
crucifixionis paraetues matutinis lectio

קרננה דצפרנה דערוכתנה דוקיפותנה
& Scribz sacerdotum & principes seniores cōgregati sunt illuxisset & eum
וכד ננהת אתכנשו קשישנה ורכי כהנה וספרנה 66

es tu si ei & inquit cōgregationis suæ in domū & duxerūt eū
ואסקוהו לבירת בנושתהו 67 ואמרין לה אן אנת הו
eredetis mihi non vobis dixero si eis dixit nobis dic Christus

משיחא אמר לן אמר להון אן אמר לכון לא תהימונונו
dimittet aut responsum mihi criticis reddetes non interrogauero vos & si
68 ואן אשאלכון לנה מפנין אנתון לי פתנמה או שרין
dextera à sedens hominis filius erit modò à me eritis

אנתון לי 69 מן השא נהוא ברה דאנשא יתב מן ימינא
filius ergo es tu omnes verò dicunt Dei virtutis
דהילא דאלהא 70 אמרין דין כלהון אנת הו הכיל ברה
sum quia ego estis dicentes tu Iesus eis dixit Dei

דאלהא אמר להון ישוע אנתון אמרין אנתון דאנא אנא

59 Et intervallo facto, quasi horæ vnus, alius quidam afirmabat, dicens, Verè & hic cum illo erat: nam & Galilæus est.

60 Et ait Petrus, Homo, nescio quid dicis. Et continuò, adhuc illo loquente, cãtauit gallus.

61 Et conuersus Dominus respexit Petrum: & recordatus est Petrus verbi Domini, sicut dixerat, Quia prius quàm gallus cantet, ter me negabis.

62 Et egressus foras Petrus fleuit amarè.

63 Et viri qui tenebant Iesum, illudebant ei, cadentes.

64 Et velauerunt eum, & percutiebant faciem eius, & interrogauerunt eum, dicentes, Prophetiza, quis est qui te percussit?

65 Et alia multa blasphemantes dicebant in eum.

66 Et vt factus est dies, conuenerunt seniores plebis, & principes Sacerdotum & Scribæ, & duxerunt illum in conciliium suum, dicentes:

67 Si tu es Christus, dic nobis. Et ait illis, Si vobis dixero, non credetis mihi:

68 Si autem & interrogaero, non respondebitis mihi, neque dimittetis.

69 Ex hoc autem erit Filius hominis sedens à dextris virtutis Dei.

70 Dixerunt autem omnes, Tu ergo es filius Dei? Qui ait, Vos dicitis, quia ego sum.

59 και διαστήσεως ὁμοίᾳ ἄρα μίας ὥρας πρὸς διττὴν ἐπέλετο, λέγων, ἔτι π' ἀπολείπει καὶ ὅσσοι μετ' αὐτοῦ ἴσ'· καὶ ὅρ' Γαλιλαῖός ἐστιν. 60 εἶπε δὲ ὁ Πέτρος, ἀδελφάτε, οὐκ οἶδα ὃ λέγεις· καὶ ἠσπάζεσθαι ἔμελλεν αὐτῷ, ἐφώνησεν δὲ ὁ γαλλός. 61 καὶ στραφείς ὁ κύριος, ἀπέβλεψεν πρὸς Πέτρον· καὶ ὑπομνήσθη ὁ Πέτρος τὸ λόγον τοῦ κυρίου, ὡς εἶπεν αὐτῷ, ὅτι πρὶν ἄν γαλλὸς φωνήσῃ, ἀπαρτήσω με τρεῖς. 62 καὶ ἔξελθὼν ἔξω ὁ Πέτρος ἠλάλησεν πικρῶς. 63 καὶ οἱ ἄδελφοί οἱ συνέλαβον τὸν Ἰησοῦν, ἐπέταξαν αὐτῷ, ἵκνηστε. 64 καὶ ἠσπάζοντο αὐτὸν, ἐποταίνον αὐτὸν καὶ ἠσπάζοντο αὐτὸν, ἠσπάζοντες, ἕως φησὶν αὐτῷ, τίς ἐστίς; 65 καὶ ἵπτα πολλὰ βλασφημιῶντες ἤσαν εἰς αὐτόν. 66 καὶ ὡς ἐγένετο ἡμέρα, συνέλεξαν τὸ πρεσβυτέρειον τοῦ λαοῦ, ἐβλήθησαν τε καὶ γραμματεῖς· καὶ ἀπήγαγον αὐτόν εἰς τὸ συνέδριον αὐτῶν. 67 λέγοντες, εἰ σὺ εἶ ὁ Χριστός, εἰπέ ἡμῖν. εἶπε δὲ αὐτός, εἰ μὴ ὑμῖν εἶπω, ἢ μὴ πιστεύσητε. 68 εἰ δὲ καὶ ᾤκησῃ, ἢ μὴ ἀποκριθῆτέ μοι, ἢ ἀπολυσθήτε. 69 Ἐκ τούτου ἔσται υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου καὶ καθήμενος ἐκ δεξιῶν τῆς δόξης. 70 εἶπον δὲ πάντες, σὺ ἔσθ' ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ; ὁ δὲ ἀπεκρίθη εἰς αὐτοὺς ἔφη, ὑμεῖς λέγετε.

71 Ar illi dixerunt, Quid adhuc desideramus testimonium? ipsi enim audivimus de ore eius.

audiuimus enim nos testes nobis requiritur rursus quid dicam
אמרין מנה תוב מהבעין לן סהדי חנן גירשמען
ore eius

CAP. XXIII.

23 caput
כפלאון כנ

1 Et surgens omnis multitudo eorum, duxerunt illum ad Pilatum.
2 Cœperunt autem illum accusare, dicentes, Hunc inuenimus subuertentem gentem nostram, & prohibentem tributa dari Cæsari, & dicentem se Christum Regni esse.
3 Pilatus autem interrogauit eum, dicens, Tu es Rex Iudæorum? At ille respondens ait, Tu dicis.
4 Ait autem Pilatus ad principes Sacerdotum & turbas, Nihil inuenio causæ in hoc homine.
5 At illi inualescebant, dicentes, Commouit populû, docēs per vniuersam Iudæā, incipiēs à Galilæa vsque huc.
6 Pilatus autē audiens Galilæam, interrogauit si homo Galilæus esset.
7 Et vt cognouit quod de Herodis potestate esset, remisit eum ad Herodem, qui & ipse Ierosolymis erat illis diebus.
8 Herodes autem viso Iesu, gauisus est valde. erat enim cupiens ex multo tempore videre eum; eo quod audiret multa de eo: & sperabat signum aliquod videre ab eo fieri.

& cœperūt Pilatum ad & adduxerūt eū cōgregatio vniuersa & dixerunt
כפלאון כנ ושריו
gētē nostrā seducētē inuenimus hunc & dicebāt criminatiōes eū dicens
מין קרעותו ואמרין להנה אשכחן דמטענה עמן
seipso de & dixit demus ne Cæsari capitatim argentum daret
לא דכסף רישא לקסר לא נתל ואמר על נפשו
ci & dixit interrogauit eū autē Pilatus Messias sit quidam
מנה הו משיחא? פילטוס דין שאלה ואמר לה
& dixit dixisti tu ei dixit Iudæorum rex ei
מהו מלכא דיהודיא אמר לה אנת אמרת? ואמר
non occasionem aliquam ego & turbis sacerdotum p̄cipiō Pilatus
ולשם לרבי כהנה ולכנשא אנא מרס עלתנה לה
& dicētes erant clamātes yerō illi hunc hominem aduersus ego
מנה אנא על נברא הנא? הנון דין מועקין הו ואמרין
Galilæa & incepit Iudæā p̄vniuersam docet dum gētē nostrā quā dicit
משה לעמן כד מלך בכלה יהוד ושרי מן גלילא
Galilæa nomen audisset cum autē Pilatus huc & illuc
מנה להרכא? פילטוס דין כד שמע שמא דגלילא
subiectis quod cognouisset & cum Galilæus esset vir sumptuosus
מנה נברא הו גליליא? וכד ידע רמן תחית
in Ierusalem quia Herodem ad misit eum Herodis esset potestatis
מנה הו הרודס שדרה לוהה דהרודס מטל דבאורשלם
valde gauisus est Iesum vidisset cum autē Herodes dicitur in illis
מנהנון יומתא? הרודס דין כד הויה לישוע חרי טב
fuerat audiens quia multo tempore eum videre cupiens
מנה הו גיר למחיה מן זבנא כנשא מטל דשמע הו
ab eo videret signum quoddam aliquod erat & sperans multa
מנה מניאתא ומסכר הו דמרס אנה נחוא מנה?

71 οἱ δὲ εἶπον, τί ἐπιζητεῖτε ἔτι σημεῖον; αὐτοὶ δὲ ἠκούσαντες ἔδοξεν αὐτοῖς εὐμαρτῆς αὐτοῦ.
Κεφ. κγ.
1 Καὶ ἀρτὰσαι ἅπασαι τὸ πλῆθος αὐτοῦ, ἠγάθησαν αὐτὸν ὅτι τὸν Πιλάτου. 2 ἤρξατο δὲ καταγγεῖλαι αὐτὸν ἅπασαι τὸ πλῆθος ἀφ' ἑσθρας ἐφ' ἑσθρας. 3 ὁ δὲ Πιλάτος ἐπιρωτῶν αὐτὸν λέγων, σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς Ἰουδαίας; ὁ δὲ ἀποκριθεὶς αὐτῷ εἶπε, τί λέγεις; 4 ὁ δὲ Πιλάτος εἶπε πρὸς τοὺς ἄρχοντας, καὶ τοὺς ἄρχοντας ἔδωκεν αὐτὸν εἰς τὸν Πιλάτου. 5 οἱ δὲ ὀνειδίζοντες αὐτὸν αἰσίουσαν αὐτὸν ὅτι βασιλεὺς τῆς Ἰουδαίας, ἀπεκρίθη αὐτῷ εἰς τὸν Πιλάτου. 6 Πιλάτος δὲ αἰσίουσαν τὴν Γαλιλαίαν, ἐπιρωτῶν αὐτὸν εἶπε, ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας εἶ; 7 αὐτὸς δὲ ἀποκριθεὶς εἶπε, ἐγώ εἰμι τῆς Ἰουδαίας, ὡς καὶ αὐτὸν εἶπε ὁ Πιλάτος. 8 ὁ δὲ Ἡρώδης ἰδὼν τὸν Ἰησοῦν ἔρχοντά αὐτῳ, ἠγάθησαν ὅτι ἰσχυρὸν ἔδεικνεν αὐτὸν, ὅτι ἠσπασεν αὐτὸν καὶ ἠλπίσει ἵνα σημεῖον εὐμαρτῆς αὐτοῦ.

9 Interrogatio

